

CONVOCATÒRIA : 2020	CONVOCATORIA: 2020
Assignatura: Valencià: Llengua i literatura II	Asignatura: Valenciano: Lengua y literatura II.

BAREM DE L'EXAMEN: Comprensió del text, 3 punts. Anàlisi lingüística del text, 3 punts. Expressió i reflexió escrita, 4 punts.

BAREMO DEL EXAMEN: Comprensión del texto, 3 puntos. Análisis lingüístico del texto, 3 puntos. Expresión y reflexión escrita, 4 puntos.

TEXT 1

1 La Júlia conegué Rafelet en sortint de la fàbrica. Encara no havia fet els disset. Rafelet era un xicot ben plantat, molt rialler. Amb prou feines si sabia llegir. Però tenia els ulls dolços quan mirava la Júlia, i les mans grans i rasposes, com les del pare. La Júlia, que havia sentit tant de teatre de la boca del pare, i que havia llegit tots els llibrots que ell guardava a casa, es quedava parada que un xicot tan senzill com

5 Rafelet diguera unes coses tan encertades, quan li parlava.

— A voltes, Júlia, crec que no tinc cames, ni braços, ni cara, ni res de res, més que un cor gran com la serra de Mariola, que m'arriba de la punta dels dits als cabells, que m'omple de tu.

I un dia que havien anat d'excursió a la Font Roja, amb la Glòria i les mares, i les xiques jugaren a amagar-se, i s'engrescaren, Rafelet, assegut en una pedra, la mirà fonament, amb les galtes enceses, la

10 trena desfeta i mil rialles bullint-li en la boca. La mirà amb els ulls molt oberts, i en el mirar posava una claror de matinet de primavera. Quan la tingué a la vora, en les revolades del joc amb la Glòria, la retingué pel braç, sense aixecar-se de la pedra, i li digué amb una veu molt rara:

— Tu ets la vida, Júlia.

La Júlia, normalment, era de poques paraules. I de poques rialles. Però, Rafelet, que als diuit anys

15 l'estimava amb tota la saó d'un home complet, era alguna cosa més que un bon xicot, o que un que l'estimava. Era un home fet de sentors de mascle, i de tendresa. De delicadeses que no tindria ni un senyoret de València. Júlia aprengué l'alegria amb ell. I a prendre's la vida, no com una tragèdia, sinó com un passar del temps, que deixa pesantors, però també focs i riures. I serenitat.

Simó, Isabel-Clara (1983) *Júlia*, Barcelona, La Magrana, p. 37.

TEXT 2

Xenofòbia lingüística

- 1 Un dia vaig aturar-me a la benzinera de l'avinguda del Primat Reig, a València. Estava fent cua per pagar i, en apropar-me al caixer, resultava evident que era sud-americà. La targeta d'identificació que els obliguen a dur al pit posava *Willy*. Soc, però, incapaç de recordar-ne el cognom. Malgrat que sempre parlo en valencià —és a dir, en català— quan entre en un establiment, hi vaig dubtar. «A veure si tinc embolic o s'ofén», em cridava la diglòssia que tenim impresa fins al moll de l'os. No volia pas que s'interpretés com a xenòfob o racista. Ja veus tu!
- 5 Després, però, vaig pensar que xenòfob o racista seria tot just el contrari: si no parlava català, la meua llengua, a la meua ciutat, siga València, Vic, Manacor o Perpinyà, a un conciutadà meu, per ser —o semblar— sud-americà, allò sí que era racista. I poc integrador. Així doncs, en arribar-me el torn, vaig amollar la frase màgica: «Quaranta euros de 95, per favor». Ell em va mirar i, amb la mateixa naturalitat del català amb toc andalús de la meua àvia, va contestar-me: «Sí, és clar, en quin assortidor?».
- 10 Em vaig quedar de pedra. Abans de marxar, quan la curiositat va vèncer la prudència, li vaig preguntar com era que parlava un valencià tan bo i tan genuí. «Vaig arribar a València fa deu anys i vaig llogar un pis a un poble que es diu Alcàsser... El coneixes? Allà tothom parla en valencià i vaig pensar que l'havia d'aprendre, perquè, si no, sempre tindria la sensació de ser de fora. I ara, mira, m'encanta». «El problema», va continuar, «és que, com que tinc aquesta pinta i aquest nom, ningú no em parla mai en valencià». Jo flipava i em moria de la vergonya per dins. «Em va costar més aprendre'n perquè no trobava amb qui practicar, sobretot a València, i encara avui he d'anar recordant que jo també parlo valencià».
- 15 Aquestes vivències, i d'altres similars, com una dona colombiana de Puçol amb qui conversava quan era voluntari lingüístic i que em va transmetre la mateixa queixa, m'han fet entendre que parlar la nostra llengua a qui té el gust o la necessitat de viure amb nosaltres i entre nosaltres és imprescindible. El català és, i ha de ser, una eina més d'integració. I excloure'n una part dels nostres veïns és xenofòbia i racisme. I, de pas, cal dir-ho, un suïcidi lingüístic.
- 20

Rubio, Antoni, *El Temps*, 24/02/2020 (adaptació)

1. Comprensió del text

Contesta 2 de les 4 preguntes que valen 1 punt i 2 de les 4 preguntes que valen 0,5 punts (Total 3 punts).

- a) Descriu el tema i les parts bàsiques del text 1. [1 punt]
- b) Resumeix el contingut del text 1 amb una extensió aproximada de 6 línies. [1 punt]
- c) Descriu el tema i les parts bàsiques del text 2. [1 punt]
- d) Resumeix el contingut del text 2 amb una extensió aproximada de 6 línies. [1 punt]

- e) Identifica la tipologia textual del text 1 i especifica almenys dos trets característics d'aquesta tipologia presents al text 1. [0,5 punts]
- f) Identifica les veus del discurs que hi ha al text 1. [0,5 punts]
- g) Explica la funció que fan al text 2 les cursives i les cometes. [0,5 punts]
- h) Identifica el registre lingüístic (formal/informal) del text 2 i especifica almenys dos trets característics d'aquest registre presents al text 2. [0'5 punts]

2. Anàlisi lingüística del text

Tria 3 de les 6 preguntes (Total 3 punts).

- a) Indica la pronunciació dels elements subratllats pertanyents al text 1. [1 punt; resposta errònia: -0,25]
 1. els ulls (línia 2): és sorda o sonora?
 2. boca (l. 3): és oberta o tancada?
 3. joc (l. 11): és oberta o tancada?
 4. que als diu (l. 14): s'elideix o no s'elideix?

- b) Indica la pronunciació dels elements subratllats pertanyents al text 2. [1 punt; resposta errònia: -0,25]
 1. els obliguen (línia 2-3): és sorda o sonora?
 2. vaig arribar (l. 13): és sorda o sonora?
 3. queixa (l. 21): és oberta o tancada?
 4. excloure (l. 23): és oberta o tancada?

- c) A continuació, hem subratllat estructures sintàctiques del text 1. Indica el tipus d'oració composta que representen i, si és pertinent, la funció sintàctica que realitzen. [1 punt]
 1. Però tenia els ulls dolços quan mirava la Júlia. (línia 2)
 2. A voltes, Júlia, crec que no tinc cames, ni braços, ni cara, ni res de res. (l. 6)
 3. la retingué pel braç, sense aixecar-se de la pedra. (l. 11-12)
 4. Però, Rafelet, que als diu anys l'estimava amb tota la saó d'un home complet, era alguna cosa més que un bon xicot. (l. 14-15)

- d) Indica a quins elements fan referència els pronoms febles del text 2 subratllats i quina funció sintàctica realitzen. [1 punt]
 1. Soc, però, incapaç de recordar-ne el cognom. (línia 3)
 2. Ell em va mirar (l. 10)
 3. El coneixes? (l. 14)
 4. Em va costar més aprendre'n perquè no trobava amb qui practicar (l. 17-18)

- e) Digues el significat que adquireixen al text 1 aquestes paraules (o expressions) o posa'n un sinònim. [1 punt]
 1. *rialler* (línia 2)
 2. *amb prou feines* (l. 2)
 3. *trena* (l. 10)
 4. *aixecar-se* (l. 12)

- f) Digues el significat que adquireixen al text 2 aquestes paraules (o expressions) al text 2 o posa'n un sinònim. [1 punt]
 1. *tinc embolic* (línia 4-5)
 2. *fins al moll de l'os* (l. 5)

3. *Em vaig quedar de pedra* (l. 12)

4. *flipava* (l. 17)

3. Expressió i reflexió crítica

Hi ha tres possibilitats de tria:

- a) contestar les 4 preguntes que valen 1 punt (a, b, c i d) (Total 4 punts).
- b) contestar les 2 preguntes que valen 2 punts (e i f) (Total 4 punts).
- c) contestar 3 preguntes: 2 de les 4 preguntes que valen 1 punt i 1 de les 2 preguntes que valen 2 punts (Total 4 punts).

Jo no tenia ganes d'anar a ballar ni tenia ganes de sortir, perquè m'havia passat el dia despatxant dolços i les puntes dels dits em feien mal de tant estrènyer cordills daurats i de tant fer nusos i agafadors. I perquè coneixia la Julieta, que a la nit no li venia de tres hores i tant li feia dormir com no dormir. Però em va fer seguir vulgues no vulgues, perquè jo era així, que patia si algú em demanava una cosa i havia de dir que no. Anava blanca de dalt a baix: el vestit i els enagos emmidonats, les sabates com un glop de llet, les arracades de pasta blanca, tres braçalets rotllana que feien joc amb les arracades i un portamonedes blanc, que la Julieta em va dir que era d'hule, amb la tanca com una petxina d'or.

Fragment del capítol I de *La plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda

No hi havia a València dos amants com nosaltres.

Feroçment ens amàvem des del matí a la nit.

Tot ho recorde mentre vas estenent la roba.

Han passat anys, molts anys; han passat moltes coses.

De sobte encara em pren aquell vent o l'amor i rodolem per terra entre abraços i besos.

No comprenem l'amor com un costum amable, com un costum pacífic de compliment i teles (i que ens perdone el cast senyor López-Picó).

Fragment del poema «Els amants» de *Llibre de meravelles*, de Vicent Andrés Estellés

- a) Quines característiques presenta el personatge Colometa/Natàlia? Tingues en compte el que es diu en aquest fragment. Evoluciona aquest personatge al llarg de l'obra? (Extensió: unes 75-80 paraules) [1 punt]
- b) Com evoluciona el gènere narratiu amb posterioritat al context d'escriptura de *La plaça del Diamant*? Quines característiques presenta? (Extensió: unes 75-80 paraules) [1 punt]
- c) Quina temàtica pròpia de *Llibre de meravelles* es veu en el fragment del poema «Els amants»? Quines altres temàtiques són característiques d'aquesta obra? (Extensió: unes 75-80 paraules) [1 punt]
- d) Quins altres autors o autores destaquen en el context d'escriptura de *Llibre de meravelles* (dins del gènere poètic)? (mínim 2 autors/es) Aporta algunes dades sobre l'escriptura (títols destacats i/o característiques bàsiques) d'aquests altres autors o autores. (Extensió: unes 75-80 paraules) [1 punt]
- e) Escribeu un text de característiques tipològiques semblants al de Simó en què s'explique l'inici d'una relació sentimental. Recorda que has de posar un títol al text. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]
- f) Escribeu un text de característiques semblants al de Rubio, sobretot quant al registre, a la tipologia i als recursos expressius, en què expliques una experiència lingüística semblant. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]